

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/42/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612202140
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2012:3612202140.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v konaní pred sudcom Mgr. Dušanom Ďurianom v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45535108, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, proti odporcovi F. C., H.. XX.XX.XXXX, R. C. N. S., H. Č.. XXX/XX, v súčasnosti N. N. R. X. K. N. Ú. H. N. R. X. K. P., o zaplatenie 228,95 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.04.2012 doručil navrhovateľ tunajšiemu súdu návrh na začatie konania zo dňa 20.04.2012, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 228,95 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 228,95 € od 28.05.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu zmluvnej pokuty. V návrhu uviedol, že dňa 16.12.2011 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35763469, so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 10, ako postupca na strane jednej (ďalej len „právny predchodca“) a on ako postupník na strane druhej uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok uvedených v prílohe tejto zmluvy vrátane pohľadávky voči odporcovi vedenej pod referenčným číslom: X.XXXXXXXX. Odporca ako záujemca uzavrel s jeho právnym predchodcom ako poskytovateľom v zmysle § 43 Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby jeho právnym predchodcom odporcovi. Odporca sa v zmysle zmluvy zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči jeho právnemu predchodcovi uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve, resp. dodatku o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane jeho právneho predchodcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nespĺnenia záväzku odporcu zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s jeho právnym predchodcom. V uvedenom prípade je teda odporca sankcionovaný za to, že nespĺnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta vypojená z prevádzky (došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty), čím by odporca prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal proti záväzok jeho právneho predchodcu zabezpečiť odporcovi mobilný telefón za zlávenú cenu. Jeho právny predchodca vystavil odporcovi faktúru č. 7904155613 splatnú dňa 27.05.2009 na sumu 228,95 € (6.897,35 Sk) z titulu zmluvnej pokuty, ktorú odporca neuhradil. Pohľadávka jeho právneho predchodcu z tejto faktúry bola predmetom postúpenia. Nakoľko odporca faktúru, ktorou mu bola fakturovaná zmluvná pokuta neuhradil, podal voči nemu návrh na súd.

Dňa 04.06.2012 doručil navrhovateľ súdu písomné podanie zo dňa 31.05.2012 (č.l. 12-13 spisu), v ktorom okrem iného uviedol, že uplatnená zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh odporcu, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol jeho právny predchodca odporcovi (dotovaný mobilný telefón, prípadne ďalšie benefity poskytnuté odporcovi na službách). Jeho právny predchodca poskytol odporcovi telekomunikačné zariadenie Nokia 2760 za cenu 1,- Sk (0,03 €) s DPH, pričom štandardná cena v čase uzatvorenia zmluvy bola 3.990,- Sk (132,44 €). V uvedenom prípade teda odporca nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým aj za to, že tým, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, bola jeho SIM karta vypojená z prevádzky, čím odporca porušil svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal proti záväzok jeho právneho predchodcu zabezpečiť odporcovi mobilný telefón za zľavnenú cenu. Zmluvná pokuta v tomto prípade plní funkciu satisfakčnú (reparačnú), pričom účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo teda naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane jeho právneho predchodcu, ktorá jeho právnenému predchodcovi vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku odporcu zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. V uvedenom prípade je teda odporca sankcionovaný za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta vypojená z prevádzky, čím by odporca prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal proti záväzok jeho právneho predchodcu zabezpečiť odporcu mobilný telefón za zľavnenú cenu. Neplnením záväzku viazanosti zo strany odporcu vzniká na strane jeho právneho predchodcu škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou mobilného telefónu a akciovou cenou mobilného telefónu. Práve zmluvná pokuta v danom prípade plní paušalizovanú náhradu takto vzniknutej škody. Zmluvná pokuta v tomto prípade plní aj funkciu preventívnu. Takéto dojednanie o zmluvnej pokute odráža uvedený skutkový stav, nakoľko podnik chráni pred zneužívaním kúpy mobilného telefónu za akciovú cenu zo strany špekulatívnych zákazníkov. V opačnom prípade, pri neexistencii zmluvnej pokuty za porušenie povinností zo strany zákazníka, v dôsledku ktorého dochádza k vypojeniu SIM karty z prevádzky a teda k prerušeniu využívania a tým aj platenia za služby zo strany zákazníka, by podnik nemohol zákazníkom poskytnúť benefit v podobe zľavenej ceny za kúpu mobilného telefónu, ale musel by mobilný telefón predávať za plné neakciové ceny. Ak má zmluvná pokuta plniť prevenčnú funkciu, jej výška musí byť do určitej miery vyššia, ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník z tohto získava. V opačnom prípade by sa zákazníkovi neoplatilo záväzky plniť, nakoľko ich neplnením aj tak získava a nič nestráca. Funkcia zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku spočíva predovšetkým v tom, že hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa včas a riadne pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti a potom včas a riadne plnil. Je preto presvedčený, že je potrebné posudzovať otázku prijateľnosti výšky zmluvnej pokuty v čase, kedy vznikol zmluvný vzťah medzi jeho právnym predchodcom a odporcom. Dohodnutá zmluvná pokuta nezabezpečuje uhradenie faktúr za poskytnuté telefonické služby a jej výška nie je ovplyvnená výškou nezaplatených faktúr za telefonické služby. Výška zmluvnej pokuty závisí od hodnoty poskytnutých benefitov v čase uzavretia zmluvy. Výška zmluvnej pokuty je teda závislá od rizika, ktoré môže jeho právnenému predchodcovi vzniknúť v prípade, ak odporca načerpá všetky benefity a nezaplatí žiadnu platbu. Ďalej poukázal na to, že odporca mal možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty a to tým, že mal možnosť výberu do akého zmluvného vzťahu s jeho právnym predchodcom vstúpi. Odporca mal možnosť jednak výberu medzi zmluvou o pripojení bez kúpy akciového mobilného telefónu alebo zmluvy o pripojení s kúpou akciového mobilného telefónu. Odporca mal zároveň na výber aký mobilný akciový telefón si kúpi a aká bude dotácia zo strany jeho právneho predchodcu na kúpnu cenu tohto telefónu. Výška ceny mobilného telefónu totiž ovplyvňuje v značnej miere aj výšku zmluvnej pokuty. Odporca si teda dokonca ani nemusel mobilný telefón vybrať, čím by výška zmluvnej pokuty bola značne menšia, resp. žiadna. Odporca teda bol uzročený s tým, že ak sa rozhodne pre kúpu akciového telefónu a v závislosti od výberu konkrétneho telefónu bude závisieť aj výška jeho zmluvnej pokuty pre prípad porušenia jeho záväzkov. Odporca mal tak pri dohodnutí výšky zmluvnej pokuty značnú účasť a nie je pravdou, že nemal možnosť výšku zmluvnej pokuty ovplyvniť. Na podporu svojich tvrdení poukázal navrhovateľ na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/39/2011 zo dňa 15.06.2011. K primeranosti zmluvnej pokuty poukázal na právnu úpravu obsiahnutú v § 3a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Podľa právnej úpravy obsiahnutej v § 3a ods. 3 nariadenia sa považuje za primeranú sankcia do výšky poskytnutej hodnoty peňažných prostriedkov, pričom ak sankcie dosiahnu hodnotu poskytnutých peňažných prostriedkov je možné ako sankciu ďalej len uplatňovať úroky z omeškania. Pri poskytnutí peňažných prostriedkov v sume napríklad 500,- € by

podľa tohto ustanovenia nariadenia vlády mal veriteľ nárok na vrátenie poskytnutej hodnoty 500,- €, na zaplataenie zmluvnej pokuty v sume 500,- € a na zaplataenie zákonných úrokov z omeškania. V žiadnom inom predpise právneho poriadku Slovenskej republiky sa nevymedzuje pojem „primeraná sankcia“. Je presvedčený, že túto právnu úpravu ohľadne prijateľnosti sankcie za poskytnutie finančných prostriedkov je možné primerane aplikovať aj pre prípady poskytnutia mobilného zariadenia telekomunikačným operátorom, nakoľko je toto mobilné zariadenie fakticky financované a poskytnuté za výhodnú cenu a ide o prvotný náklad, ktorý sa vráti až prostredníctvom postupných platieb a plnení. V predmetnej veci si neuplatňuje zmluvnú pokutu až v takej výške, ako by mu prípadne ustanovenie § 3a nariadenia vlády umožňovalo a preto sa domnieva, že ním uplatňovaná zmluvná pokuta nemôže byť neprijateľná, pokiaľ samotný zákonodarca určil, že sankcia môže byť ešte vyššia. Podľa bodu 7 podania v prípade, ak by aj súd neuznal jeho nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty, je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že jeho právnomu predchodcovi bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia. Jeho právny predchodca poskytol odporcovi telekomunikačné zariadenie Nokia 2760 za cenu 1,- Sk (0,03 €) s DPH, pričom štandardná cena v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy bola 3.990,- Sk (132,44 €). Hodnota dotácie jeho právneho predchodcu do kúpy tohto telefónneho zariadenia teda bola 3.989,- Sk (132,41 €). Týmto jeho právnomu predchodcovi vznikla škoda, ktorá by mu nebola vznikla, ak by odporca dodržal svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy a riadne plnil počas celej doby viazanosti. Vzhľadom na uvedené má za to, že ak súd neprizná nárok na zaplataenie celej zmluvnej pokuty, potom má nárok na náhradu škody od odporcu vo vyššie uvedenej sume dotácie poskytnutej odporcovi na kúpu mobilného zariadenia. Vzhľadom k hodnote mobilného telefónu a vyčíslenému benefitu má za to, že uplatnená zmluvná pokuta nemôže byť neprimerane vysoká; výšku zmluvnej pokuty je potrebné posudzovať vo vzťahu k hodnote benefitu, ktorý odporca na základe zmluvy o pripojení od navrhovateľa dostal a s prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti; na záver poukázal na to, že uplatnená suma je 228,95 € z dôvodu, že odporca vykonal čiastočnú platbu z faktúry č. 7904155613, ktorá bola vystavená na sumu 248,95 €.

Dňa 24.07.2012 doručil navrhovateľ súdu písomné podanie zo dňa 18.07.2012 (č.l. 36 spisu), v ktorom okrem iného uviedol, že odporcovi bola uložená zmluvná pokuta z dôvodu neplnenia si svojej povinnosti, ktorá mu vyplýva z článku 1 písm. d) dodatku k zmluve o pripojení a to riadne a pravidelne realizovať zmluvné dobíjanie; dňa 06.09.2012 doručil navrhovateľ súdu písomné podanie zo dňa 05.09.2012 (č.l. 52 spisu), v ktorom okrem iného uviedol, že predkladá súdu faktúru č. 3307175978 a dodací list č. 224633 zo dňa „31.03.2012“ (zrejme správne dňa 31.03.2008), kedy bol odporcovi odovzdaný mobilný telefón; v tento deň bola podpísaná zmluva o pripojení s dodatkom, preto jeho právny predchodca nepovažoval za potrebné datovať aj zmluvu o pripojení a dodatok; preto je zrejme, že zmluva o pripojení a dodatok bola podpísaná dňa „31.03.2012“ (zrejme správne dňa 31.03.2008).

Uvedené písomné podanie navrhovateľa zo dňa 31.05.2012 v časti jeho bodu 7 posúdil súd podľa obsahu v zmysle § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako zmenu návrhu, pretože návrhom na začatie konania sa navrhovateľ zaplataenia uplatnenej sumy s príslušenstvom domáhal z titulu zmluvnej pokuty, pričom v uvedenom bode 7 citovaného podania uviedol, že ak súd neuzná jeho nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty, má voči odporcovi nárok na náhradu škody v sume 132,41 € ako dotácie poskytnutej odporcovi na kúpu mobilného zariadenia, pričom svoj nárok na náhradu škody aj skutkovo odôvodnil. Týmto podľa názoru súdu doplnil navrhovateľ aj samotné skutkové odôvodnenie návrhu, na ktoré musel súd procesne reagovať. Preto súd uznesením č.k. 5C/42/2012-66 zo dňa 10.10.2012 podľa § 95 ods. 1 a 2 O.s.p. pripustil zmenu návrhu v zmysle bodu 7 písomného podania navrhovateľa zo dňa 31.05.2012. Predmetom konania v prejednávanej veci teda bolo zaplataenie sumy 228,95 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 228,95 € od 28.05.2009 do zaplataenia z titulu zmluvnej pokuty, resp. zaplataenie sumy 132,41 € z titulu náhrady škody.

Odporca k návrhu uviedol, že si je vedomý podližnosti voči navrhovateľovi; pri telefonovaní s pracovníkmi bol však uvedený do omylu; keď sa ho pýtal, či musí platiť mesačný paušál, tak mu odpovedal, že nemusí, vraj doplatí len to čo pretelefonuje, napríklad pri mesačnom paušále 300,- Sk ak pretelefonuje 100,- Sk tak doplatí 100,- Sk; ak si dobre pamätá, tak ten telefonát sa aj nahrával; vzhľadom k tomu, že je vo výkone trestu, môže si dovoliť platiť pohľadávky najviac v sume 5,- € mesačne (č.l. 62 spisu).

Právny zástupca navrhovateľa ani odporca sa pojednávania nariadeného na deň 10.10.2012 nezúčastnili, hoci naň boli obidvaja predvolaní riadne a včas (č.l. 58 spisu), právny zástupca navrhovateľa svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 04.10.2012 (č.l. 64 spisu), ktorým súčasne nepožiadaval o odročenie pojednávania a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti, odporca svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním zo dňa 29.09.2012, ktorým požiadaval o vykonanie pojednávania v jeho neprítomnosti (č.l. 62 spisu), preto súd v záujme hospodárnosti konania prejednal vec v ich neprítomnosti, keď v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) prítom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Uznesením č.k. 5C/42/2012-46 zo dňa 17.08.2012 ustanovil súd odporcovi opatrovníka, pretože miesto jeho pobytu sa nepodarilo zistiť, pričom po zistení miesta, na ktorom odporca preberá písomnosti uvedené uznesenie zrušil uznesením č.k. 5C/42/2012-66 zo dňa 10.10.2012.

Súd vykonal nasledujúce dokazovanie:

Z nedatovanej zmluvy o pripojení U. Č.. XXXXXXXX (č.l. 2 spisu, č.l. 37 spisu) v znení dodatku k nej (č.l. 15 spisu, č.l. 38 spisu, ďalej len „zmluva o pripojení“) v spojení s faktúrou č. 3307175978 zo dňa 31.03.2008 (č.l. 53 spisu), dodacím listom č. 224633 zo dňa 31.03.2008 (č.l. 54 spisu) a výdajom na faktúrou zo dňa 31.03.2008 (č.l. 55 spisu) súd zistil, že bola uzavretá medzi spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., IČO: 35705019, so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/A, ako poskytovateľom na jednej strane a odporcom ako zákazníkom na strane druhej podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka; odporca túto zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba - nepodnikateľ; na základe zmluvy sa poskytovateľ zaviazal pre odporcu dodávať telekomunikačné služby dojednané v tejto zmluve na území Slovenskej republiky, tiež poskytovateľ na základe tejto zmluvy poskytol odporcovi ako užívateľovi tzv. SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a to za účelom umožnenia prihlásenia sa odporcu do siete poskytovateľa a používania služieb v programe „Fix 300“; SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXXXX; k uvedenej zmluve o pripojení bol medzi rovnakými účastníkmi uzavretý dodatok, predmetom ktorého bola aktivácia programu služieb „Fix 300“ k vyššie uvedenej SIM karte (bod 1 písm. a/ dodatku), ďalej záväzok poskytovateľa zabezpečiť odporcovi predaj zľavneného mobilného telefónu zn. Nokia 2760 za zľavnenú kúpnu cenu 1,- Sk (0,03 €) vrátane DPH (bod 1 písm. b/ dodatku), pričom odporca sa zaviazal, že po dobu viazanosti 24 mesiacov nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by poskytovateľovi vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany odporcu (bod 2 dodatku), ďalej záväzok odporcu riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu služieb ako aj riadne a včas realizovať zmluvné dobíjanie (bod 1 písm. c/ a d/ dodatku); v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c/ alebo v bode 2 dodatku alebo v článku 3 bod 3.6 všeobecných podmienok alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany poskytovateľa strany dojednali povinnosť odporca uhradiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu v sume 7.500,- Sk (248,95 €), pričom zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nemalo zaniknúť právo poskytovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná zmluvná pokuta a odporca sa súčasne zaviazal uhradiť poskytovateľovi náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty (bod 3 dodatku); dodatok bol uzavretý na dobu určitú a to na dobu viazanosti v trvaní 24 mesiacov (bod 4 dodatku); na svoj právny vzťah účastníci dojednali aplikáciu Obchodného zákonníka okrem práv a povinností výslovne upravených v zákone č. 610/2003 Z. z. (bod 5 dodatku); v dodatku bolo dojednané, že jeho platnosť a účinnosť nastáva dňom jeho podpísania zmluvnými stranami (bod 4 dodatku); z priložených dokladov (overenia totožnosti, dodacieho listu a faktúry) vyplýva, že zmluva na podpis a mobilný telefón mal byť odporcovi dodaný pravdepodobne dňa 31.03.2008.

Zo všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. (č.l. 4-7 spisu) súd zistil, že nadobudli platnosť a účinnosť dňa 01.02.2009.

Z faktúry č. 7904155613 zo dňa 08.05.2009 splatnej dňa 27.05.2009 (č.l. 3 spisu) súd zistil, že ňou poskytovateľ T-Mobile Slovensko, a.s., vyúčtoval odporcovi sumu 248,95 € z titulu zmluvnej pokuty za zúčtovacie obdobie od 08.04.2009 do 07.05.2009.

Z prehľadu cien mobilných telefónov v období od 03.03.2008 do 31.03.2008 (č.l. 14 spisu) súd zistil, že predajná cena mobilného telefónu zn. Nokia 2760 predstavovala 3.990,- Sk (132,44 €).

Z prehľadu dobítí služby Fix (č.l. 39 spisu) súd zistil, že odporca realizoval pravidelné zmluvné dobíjanie od mája 2008 do januára 2009, za toto obdobie realizoval dobíjanie v celkovej sume 2.100,- Sk (69,71 €) plus 16,- €, t.j. spolu v sume 85,71 €; dňa 28.02.2009 odporca migroval do inej siete.

Z činnosti súdu je známe, že obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., IČO: 35705019, so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/A, zanikla výmazom z obchodného registra dňa 01.07.2010 v dôsledku zlúčenia s obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., IČO: 35763469, so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 10, ktorá sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2011 (v súdu známom spise tunajšieho súdu zn. Spr. 85/2012) v spojení s prílohou č. 2 k zmluve súd zistil, že Slovak Telekom, a.s., ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči odporcovi v sume 248,95 € z titulu zmluvnej pokuty na navrhovateľa a to dňom podpisu zmluvy; zo zmluvy vyplýva, že predmetom postúpenia boli peňažné pohľadávky vzniknuté na základe zmlúv o pripojení uzavretých medzi postupcom a jeho klientmi ako dlžníkmi so všetkými právami s nimi spojenými, pričom každá jedna pohľadávka platne vznikla, riadne existuje na, vznikla na základe príslušnej zmluvy o pripojení a je špecifikovaná menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom dlžníka, výškou k rozhodujúcemu dňu, dátumom splatnosti, variabilným symbolom faktúry a referenčným číslom dlžníka (článok I bod 1 písm. a/ a b/ zmluvy; článok II bod 1 zmluvy).

Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona (zákon nadobudol účinnosť dňa 01.11.2011, okrem ustanovení § 42 a § 44, ktoré nadobudli účinnosť dňa 01.01.2012, t.j. ide práve o ustanovenia o zmluve o poskytovaní verejných služieb a transparentnosť a uverejňovanie informácií pre užívateľa; zákon zrušil zákon č. 610/2003 Z. z.).

Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z. z.“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V prejednávanej veci dospel súd po vykonanom dokazovaní k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a nie je možné mu vyhovieť v časti uplatnenej zmluvnej pokuty ani v časti uplatnenej náhrady škody.

Súd mal preukázané že právny predchodca navrhovateľa T-Mobile Slovensko, a.s., uzavrel s odporcom zmluvu o pripojení, na základe ktorej poskytoval odporcovi elektronické komunikačné služby. Zmluva o pripojení nebola datovaná, z dokazovania vyplýva, že odporca začal využívať služby právneho predchodcu navrhovateľa v apríli 2008. S účinnosťou od 01.11.2011 došlo k zmene právnej úpravy zmluvy o pripojení (zákon č. 351/2011 Z. z.), táto zmena však nemala dopad na prejednanú vec, pretože k využívaniu služieb právneho predchodcu navrhovateľa odporcom došlo v celom rozsahu len

za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy (zákon č. 610/2003 Z. z.). Sporná zmluva o pripojení bola zrejme uzavretá po 01.01.2008, preto súd na právny vzťah navrhovateľa a odporcu aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách účinné od 01.01.2008, súčasne tvrdené porušenie zmluvy a nárok na zmluvnú pokutu a náhradu škody mal právny predchodcovi navrhovateľa vzniknúť až po tomto dátume. Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený zmluvou o pripojení posúdil súd ako občianskoprávny vzťah, na dojednanú aplikáciu Obchodného zákonníka účastníkmi zmluvy súd neprihliadal, pretože ju považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko odporca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť obsah dodatku, ktorý nebol individuálne dojednaný a aplikácia Obchodného zákonníka je pre odporcu ako spotrebiteľa nevýhodná, napr. vo vzťahu k premlčaniu (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 5 M Cdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Odporca uzavrel zmluvu ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie. Súd mal preukázať, že pohľadávka z titulu zmluvnej pokuty vzniknutá na základe predmetnej zmluvy o pripojení bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2011 na navrhovateľa. Z dokazovania súčasne vyplýva, že odporca využíval služby právneho predchodcu navrhovateľa a realizoval pravidelné zmluvné dobíjanie v sume 300,- Sk (9,96 €) mesačne od mája 2008 do januára 2009, za toto obdobie realizoval dobíjanie v celkovej sume 85,71 €; faktúrou zo dňa 08.05.2009 vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi sumu 248,95 € z titulu zmluvnej pokuty.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že zmluvnú pokutu v sume 228,95 € s príslušenstvom neuplatnil navrhovateľ dôvodne. Pre prípad porušenia špecifikovaných zmluvných povinností (najmä nezaplatenie ceny služieb riadne a včas počas doby viazanosti alebo nerealizovanie zmluvného dobíjania riadne a včas počas doby viazanosti) dojednali právny predchodca navrhovateľa a odporca v zmluve o pripojení zmluvnú pokutu v sume 248,95 € (7.500,- Sk). Nemožno teda súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že zmluvná pokuta nezabezpečovala dlh odporcu, ale zabezpečovala „benefity, ktoré poskytol jeho právny predchodca odporcovi (dotovaný mobilný telefón a ďalšie poskytnuté odporcovi v službách)“, pretože zo žiadneho ustanovenia spornej zmluvy o pripojení nevyplýva záväzok odporcu splatiť navrhovateľovi zľavnenú cenu mobilného telefónu (uzavretie zmluvy o pripojení za takýchto podmienok je potrebné vyhodnotiť len ako obchodnú politiku právneho predchodcu navrhovateľa), preto nemôže dôjsť k porušeniu záväzku, ktorý nevyplýva zo zmluvy. Z dokazovania vyplýva, že odporca nerealizoval pravidelné zmluvné dobíjanie po dobu 24 mesiacov, keď ho realizoval len 9 mesiacov. Je zjavné, že spornú zmluvu o pripojení možno súčasne charakterizovať ako spotrebiteľskú zmluvu a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o pripojení je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Navrhovateľ právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvíja od spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú ako tzv. typové zmluvy uzavierané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával.

Nakoľko sporná zmluva o pripojení je spotrebiteľskou zmluvou je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia zmluvnej voľnosti. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú

nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednanie obsiahnuté v spornej zmluve o pripojení týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Podľa názoru súdu, v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzavieraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednanie by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie sa účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprímeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka). Kládne sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy (tento obsah zmluvy spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje), aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

V danej veci zmluvnú pokutu tak ako je dojednaná v spornej zmluve o pripojení považuje súd ako neprímeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje). Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednanie aj v prípade ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom ukončenie ako také vôbec nemusí ani nastať. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k predmetu zmluvy. V zmluve o pripojení v znení dodatku k nej predstavuje výška povinného mesačného dobitia sumu 9,96 €. Pri dobe viazanosti 24 mesiacov predstavuje dodávateľom garantované poskytovanie služieb povinnosť odporcu zaplatiť za tieto služby najmenej sumu 239,04 € (24 x 9,96 €). Zmluvná pokuta bola pritom dojednaná v sume 248,95 € (7.500,- Sk), čo predstavuje viac ako 104 % z celkovej hodnoty povinného zmluvného dobitia; pokiaľ ide o hodnotu zabezpečovanej povinnosti zmluvná pokuta v sume 248,95 € zabezpečovala zaplatenie dojednaného mesačného poplatku v sume 9,96 € (teda takmer 25-násobok jeho hodnoty). Takáto výška zmluvnej pokuty predstavuje neprímerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednalo. Je pritom zrejmé, že navrhovateľ odvíja právo na zaplatenie zmluvnej pokuty najmä od nesplnenia povinností zaplatiť splatné faktúry za poskytnuté služby, resp. realizovať pravidelné zmluvné dobíjanie počas trvania zmluvy. Po vyčerpaní služieb v rámci zvoleného účastníckeho programu pritom dodávateľ už neposkytuje spotrebiteľovi služby za také ceny ako je to v rámci dojednaného programu, preto zmluvná pokuta v tomto rozsahu pôsobí ešte neprímeranejšie. Pre úplnosť je potrebné dodať, že zmluvná pokuta bola dojednaná najmä pre prípad nezaplatenia splatnej ceny za služby riadne a včas, resp. pre prípad porušenia povinností upravených vo vymedzených článkoch zmluvy (dodatku k zmluve), ktoré nesúvisia s predajom mobilného telefónu alebo iného koncového zariadenia, ktorým užívateľ prijíma služby. Preto prípadná predajná cena takéhoto mobilného telefónu alebo koncového zariadenia a výška zľavy nemajú žiadny vplyv na posúdenie primeranosti zmluvnej pokuty. Nebolo zmluvnou povinnosťou odporcu zaplatiť rozdiel týchto cien a je len na obchodnej politike právneho predchodcu navrhovateľa, že takéto zľavy ponúka; preto na hodnotu mobilného telefónu súd pri rozhodovaní neprihliadal, keď navyše je zrejmé, že jeho hodnota bola vzhľadom na plynutie času po uzavretí zmluvy o pripojení nepochybne nižšia ako v čase jej uzavretia. Vzhľadom k

tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy a neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania ako neprijateľná zmluvná podmienka, v spotrebiteľských zmluvách preto nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu. Na základe uvedeného súd uplatnenú zmluvnú pokutu spolu s príslušenstvom z nej ako nedôvodnú zamietol.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že ani náhradu škody v sume 132,41 € neuplatnil navrhovateľ dôvodne. Uplatnená škoda predstavuje podľa navrhovateľa rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu (132,44 €) a jeho akciovou cenou (0,03 €). V prejednávanej veci je tento rozdiel 132,41 € a tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu vzniknutú porušením povinnosti odporcu. Navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že neplnením záväzku viazanosti zo strany odporcu vznikla na strane jeho právneho predchodcu škoda v sume uvedeného rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody teda vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je 1. protiprávny úkon, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a 4. zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Z dokazovania vyplýva, že odporca porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s odporcom po dobu 24 mesiacov, pretože realizoval dohodnuté povinné zmluvné dobíjanie v období od mája 2008 do januára 2009 a vo februári 2009 migroval do inej siete. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy o pripojení však nevyplýva povinnosť odporcu splatiť právnomu predchodcovi navrhovateľa zľavnenú akciovú cenu mobilného telefónu, preto podľa názoru súdu nemohlo dôjsť k porušeniu záväzku, ktorý nevyplýva zo zmluvy. Pokiaľ ide ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti odporcu za škodu a to samotný vznik škody, podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Občiansky zákonník priamo nevymedzuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>>, je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> ušlo (ušlý zisk) je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152). Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keď odporca nezotrval s právnym predchodcom navrhovateľa v zmluvnom vzťahu počas dojednaných 24 mesiacov, k vzniku tvrdenej škody navrhovateľa podľa názoru súdu nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať skutočnosť, že v rámci svojej obchodnej politiky právny predchodca navrhovateľa predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu,

ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za mobilný telefón dostal dojednanú kúpnu cenu. Podľa názoru súdu nemožno v dôsledku porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu dojednaný čas prehodnocovať predtým uzavreté zmluvné dojednanie (inými slovami porušením povinnosti musí škoda vzniknúť, teda porušenie povinnosti nemôže byť podnetom na prehodnocovanie skôr uzavretých zmluvných dojednaní). S vyššie uvedeným záverom je súčasne spojené aj nesplnenie ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti odporcu za škodu a to príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po dojednanú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva s odporcom, v rámci ktorej navrhovateľ dostal od odporcu dojednanú kúpnu cenu.

Čo sa týka prípadného nároku na náhradu škody, tu navrhovateľ podľa názoru súdu nepreukázal ani aktívnu vecnú legitimáciu na takýto nárok, pretože zmluvou o postúpení pohľadávok bola postúpená pohľadávka z titulu zmluvnej pokuty a nie z titulu náhrady škody. Ide o dve odlišné pohľadávky, v zmluve o postúpení pohľadávok bola riadne špecifikovaná pohľadávka, ktorá bola postúpená navrhovateľovi, išlo o pohľadávku z titulu zmluvnej pokuty a teda čo sa týka nároku na náhradu škody, navrhovateľ nepreukázal, že je nositeľom takéhoto hmotnoprávneho nároku (§ 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Na uvedenom nič nemení ani ustanovenie § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené, pretože medzi tieto práva patria najmä práva zo zabezpečenia pohľadávky a nie práv na náhradu škody, ktoré by muselo byť v zmluve o postúpení pohľadávok výslovne uvedené.

Pokiaľ sa navrhovateľ pri posudzovaní prejednávanej veci domáhal analogickej aplikácie § 3a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, na toto podľa názoru súdu neboli splnené podmienky, pretože nešlo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi a na použitie analógie neboli splnené podmienky § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ani ďalšie námietky navrhovateľa (napr. že odporca mal možnosť ovplyvniť výšku dojednanej zmluvnej pokuty a to formou výberu typu zmluvy alebo konkrétneho mobilného telefónu, resp. že prijateľnosť zmluvnej pokuty je potrebné posudzovať podľa okolností v čase vzniku zmluvy) nemohli ovplyvniť rozhodnutie súdu, pretože vychádzajú z nesprávneho predpokladu, že dojednaná zľavnená cena mobilného telefónu nebola obchodnou politikou právneho predchodcu navrhovateľa, ale predstavovala akúsi dotáciu odporcu, ktorú by mal tento navrhovateľovi vrátiť (hoci žiadna takáto povinnosť zo samotnej zmluvy o pripojení nevyplýva).

Na rozhodnutie súdu nemohol mať vplyv súhlas odporcu so splácaním uplatnenej sumy v splátkach. Nárok navrhovateľa uplatnený v prejednávanej veci nie je možné právne účinným spôsobom uznať, pretože by na to podľa názoru súdu neboli splnené podmienky. V prejednávanej veci ide o spor, ktorý účastníci konania nemôžu skončiť súdnym zmierom (§ 153a ods. 3 O.s.p.), pretože uzavretý zmier by bol podľa názoru súdu v rozpore s právnymi predpismi (§ 99 ods. 2 O.s.p.). Navrhovateľ sa podľa názoru súdu voči odporcovi domáhal plnenia, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi (najmä § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Na základe uvedeného súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vo veci bol plne úspešný odporca, ktorému vzniklo voči navrhovateľovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Odporca však žiadny návrh na priznanie náhrady trov konania neurobil (č.l. 62 spisu), žiadne trovy mu nevyplývajú ani zo spisu, preto mu súd náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal.

Vyhlásený rozsudok bol v prejednávanej veci písomne vyhotovený v predĺženej lehote podľa § 158 ods. 4 O.s.p. (č.l. 68 spisu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).